

onderzoek af te ronden en haar proefschrift te schrijven. Maar eerst gaat ze dankzij het winnen van deze beurs terug naar Zimbabwe voor een tweede ronde veldonderzoek.

Roeping

‘Voor mij is onderzoek meer dan het toevoegen van kennis aan de wetenschap. Ik wil echt invloed hebben op de levens van mensen. Als ik klaar ben met mijn PhD, ga ik nadenken over de vraag hoe ik door kan gaan met het helpen van de minderbedeelde vrouwen van Zimbabwe. Misschien kan ik een postdoc gaan doen, een boek schrijven of kleine beurzen aanvragen om een platform op te zetten waarmee ik de empowerment van vrouwen kan bevorderen.’

Onderzoek is voor haar net zo zeer een roeping als haar leven als een katholieke non. ‘Er is tijd om naar de kerk te gaan, er is tijd voor gebeden en er is tijd voor onderzoek, lezen en schrijven. Als ik ga hardlopen in het Noorderplantsoen, bid ik tijdens het lopen. En als ik klaar ben met mijn rozenkrans, dan ren ik door en denk ik na over mijn onderzoek.’ Ze vouwt haar handen: ‘Al die bezigheden hangen met elkaar samen.’

Kerstmis

Begin december is Mudzimu voor twee maanden naar Zimbabwe vertrokken om haar workshops te geven en kerst te vieren in haar klooster en thuis met haar familie. Kerst doet haar denken aan haar kindertijd: iedereen ging in een nieuwe jurk naar de kerk en haar moeder bakte traditionele taarten: ‘Dan maakte ze het deeg klaar, deed het in een gat in de grond en maakte het vuur erboven aan. O, wat smaakten die taarten goed. De hele familie kwam bij elkaar om naar de kerk te gaan, samen te eten en te dansen. Ik ben trouwens een uitstekende danser.’

Tegenwoordig heeft kerst een nieuwe betekenis voor haar: ‘Kerstmis geeft me de kans echt na te denken over wat het christendom voor mij inhoudt. Ik reik andere mensen de hand om samen de vreugde te beleven die de geboorte van Jezus brengt. Kerst betekent samen kerstliederen zingen om die vreugde uit te drukken en extra mijn best doen om die vreugde met andere mensen te delen.’

FOTO EWOUDE ROOKS

OPGETEKEND DOOR MARJAN BROUWERS

De wereld aan je voeten

De dag waarop je afstudeert is met recht een feestdag te noemen. Je wordt overladen met bloemen en met je universitaire diploma op zak ligt de wereld aan je voeten. Je hebt waardevolle kennis en vaardigheden opgedaan en je hebt geleerd te analyseren en kritisch te denken. Je academische vorming is een verrijking van je leven. Iets wat veel alumni dagelijks ervaren.

Toch hoor ik van veel studenten dat ze zich zorgen maken over hun toekomstperspectief. Vinden ze wel een baan die aansluit op hun studie? Ze ervaren stress en doen hun uiterste best om een interessant cv bij elkaar te sprokkelen. Daarom wil ik onze studenten graag in verbinding brengen met onze alumni, die weten wat het betekent om als academicus de arbeidsmarkt te betreden.

Ooit waren al die alumni immers zelf eerstejaars studenten met grote dromen die enthousiast begonnen aan hun studie. Een deel van hen vond een baan die aansloot op hun studie. Maar lang niet allemaal. Uit onderzoek blijkt dat zo'n dertig tot veertig procent van de afgestudeerden in een heel ander beroep belandt dan ze hadden verwacht. Filosofen worden bestuurder, chemici belanden in de zorg en een zekere Leidse historicus is al negen jaar minister-president. Ook de vijf Groningse alumni in zijn kabinet zijn aan de RUG niet opgeleid als bestuurder. En dat ik zelf rector van deze universiteit zou worden, had ik als student biologie nooit kunnen voorspellen.

Is het erg iets anders te gaan doen dan waarvoor je hebt gestudeerd? Absoluut niet. In veel sectoren zijn juist academici in trek met minder voor de hand liggende studies. Zo zijn psychologen zeer gewild in de wereld van de big data en data science, omdat ze tijdens hun studie uitstekende statistische vaardigheden hebben opgedaan. Verder is het wetenschappelijk bewezen dat teams die bestaan uit mensen met diverse achtergronden beter presteren dan homogene teams. Sowieso is de arbeidsmarkt tegenwoordig veel minder goed te voorspellen dan vroeger. Werknemers zijn mobieler, werken niet meer tot hun pensioen voor dezelfde werkgever en blijven zich hun leven lang ontwikkelen. Het is niet meer van deze tijd te verwachten dat je studie allesbepalend is voor je toekomst. Je academische competenties zijn dat wel.

Het is mijn ervaring dat de meeste mensen wel op hun pootjes terecht komen na hun studie, al is dat soms op een ander pootje dan ze hadden verwacht. Op de achterzijde van *Broerstraat 5* staan sinds jaar en dag portretten van alumni die vertellen over hun loopbaan, die vaak anders is verlopen dan ze als student voor ogen hadden. Mooie verhalen, waar onze studenten inspiratie uit kunnen putten. Ik nodig alumni van harte uit hun ervaringen met ons te delen, via alumni@rug.nl. Om studenten van nu een hart onder de riem te kunnen steken en te laten zien dat de wereld straks ook aan hún voeten ligt.

Cisca Wijmenga, rector magnificus